

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 22. Epistolæ Damasi contra Apollinarem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV.
A. C. 383.

§. XXII.

Epistolæ Damasi contra Apollinarem. &c.

Ambr. ep. 15.
& 16.

Sanctus Epiphanius, & Paulinus Antiochenus, hyeme Romæ transacta, anno sequente 383. in Orientem reversi sunt; per Macedoniam migrantes, pervenerunt Thessalonicam, cui eodem anno novus Episcopus obtigit; S. Ascolus obierat, cujus fata Episcopi Macedonia, & Clerici Thessalonicenses ad S. Ambrosium perscripserunt; is in responsoria defunctum meritis laudibus exornat, & gratulatur ob Anisii, ejus Discipuli Electionem, quem in defuncti locum suffecerant.

dictus in seiner heiligen Regel beschreibet, und zwischen Ordensmännern, welche sich zu einer gewissen Regel bekennen, und unter einem Oberhaupt mit dem Beyfall der ganzen rechtgläubigen Christenheit leben.

Allein die vollständige Antwort auf diese Anmerkung steht in dem obigen Gedichte und XVII. Abschnit. Wie auch auf diejenige, in welcher er auf seiner 453. Seite die Thaten des heil. Damasus ohne Grund kritisiret. Denn er meinet, weil der heil. Petrus, oder Paulus gleich die ersten ad Tage nach Christi des HERN Himmelfahrt keinen Vicarium in Illyrien bestellet haben, so hätte es der heil. Pabst Damasus auch nicht thun können.

rant. Ipsi quoque Anisio scripsit, horta-
 tus, ut Prædecessoris sui vestigiis stre-
 nue insisteret. S. Damasus Papa similem
 illi, quam S. Ascolo dederat, potestatem
 confirmavit, ut de omnibus causis in Il-
 lyrico Orientali cognosceret. Cum Pau-
 linus Antiochenus Theffalonicæ esset, S.
 Damasus ad eum Epistolam dedit, cujus
 hoc est initium : *Antea tibi scripseram*
per filium meum Vitalem, me omnia tua
committere prudentiæ; hinc ne quod du-
bium tibi remaneat circa eos, qui Eccle-
sie uniri volent, mittimus tibi fidei no-
stræ Confessionem, non tam tui causa, qui
eadem nobiscum sentis, quam eorum, qui
tuam Communionem petierint. Itaque
post Concilium Nicenum, illudque, quod
ab Episcopis Catholicis Romæ celebratum,
quædam, Spiritum S. tangentia, adjecta
sunt, quia posterius aliqui dicere ausi sunt,
Spiritum Sanctum factum esse per Filium.
 Quapropter anathematizamus eos, qui non
 aperte affirmaverint, Spiritum Sanctum
 ejusdem Potentiæ, & ejusdem substantiæ
 cum Patre, & Filio esse. Anathemati-
 zamus Sabellianos, qui dicunt, Patrem, &
 Filium esse eundem. Arium, & Euno-
 mium, qui æqualiter, diversis licet verbis,
 dicunt, Filium, & Spiritum S. esse crea-
 turas. Macedonianos, qui alio nomine
 ab Ario proficiscuntur. Photinum, qui,
 Ebionis Hæresin recudens, defendit, Do-
 Hist. Eccles. Tom. IV. Y y *minum*

Sæculum IV.
A. C. 383.

Ep. Innoc.
coll. R. ep. 46.

Coll. Rom.
Holst. p. 186.
to. 2. Conc.
p. 864.

Ibid. p. 900.
Theod. V.
hist. c. 11.

na-
ntio-
, an-
verfi
per-
n an-
colus
onia,
bro-
ia de-
gra-
ctio-
fece-
rant.
und
ge
Ober-
bigen
An-
XVII.
er et
ama-
well
ad
einen
te. es
en.

Sæculum IV. A. C. 383. *minum nostrum Iesum Christum non a-*
liam, quam ex Maria Virgine habere ori-
ginem. Eos, qui dicunt, dari duos Filios,
unum ante Sæcula, alterum post incarna-
tionem. Deinde anathema ponitur con-
tra Apollinarem, & aliud contra Mar-
cellum Ancyranum, quin tamen nomi-
nentur. Sequitur Canon contra trans-
lationes, jam tum in Oriente frequentes.
Post hæc anathematizationes contra di-
versas Arianorum, & Macedonianorum
propositiones continuantur. Ultimo
prohibetur, ne quis, dum de divinis Per-
sonis loquitur, Deorum voce in plurali
utatur, quamvis id nominis Scriptura
quandoque Angelis, & sanctis homini-
bus tribuat. Tandem S. Damasus sub-
jungit, Paulinum alloquens: Igitur, si
filius meus Vitalis, & qui cum eo sunt,
communione tuam petant, prius fidei Ni-
cenæ subscribant. Et inferius: Quia ma-
lis futuris mederi non possumus, radici-
tus extirpanda est hæresis, quæ nuper in
Oriente deprehensa dicitur, & confiten-
dum, ipsam Sapientiam, Verbum, Filium
Dei assumpsisse corpus humanum, animam,
& intellectum, id est, totum Adam, totum
veterem hominem sine peccato. Nam si-
cut, dum confitemur, Filium assumpsisse
corpus humanum, non ideo tamen eidem
affectus humanos tribuimus, ita etiam,
dum dicimus, assumpsisse animam hominis,
 &

& intellectum, non ideo affirmamus, fuisse Sæculum IV. A. C. 387.
subjectum peccato, quod a cogitationibus
 oritur. Hic dispicimus, errorem Apollinaris Romæ fuisse optime cognitum, & damnatum; Vitalem vero, quamvis in Greg. Naz. 2. ad Cledon. p. 746. eum suspicio caderet, erroris necdum fuisse convictum; e contra Damaso Papæ fidei formulam tradiderat, quæ Orthodoxa videbatur, atque Papa rem Paulino discutiendam reliquit.

Ad idem tempus refertur Epistola Ap. Theod. S. Damasi ad Orientales, quæ ita incipit: V. c. 10.
Quando Sedi Apostolicæ honorem debitum exhibetis, nemo majus emolumentum, quam vos ipsi, honoratissimi filii mei! inde percipit. Deinde docet, se jam a Sup. l. XVII §. 32. multo tempore Timotheum unacum Magistro suo Apollinari, præsentem Petro, Episcopo Alexandriæ, damnasse; non igitur esse, cur petant, eum rursus deponi. Ergo hortatur, ut fidem Nicenam constantem teneant, & non tolerant, ut sibi subditi vana eloquia, & quæstiones dudum definitas auscultant.

§. XXIII.

S. Ambrosii Tractatus de Incarnatione.

Eodem ferme tempore S. Ambrosius Paul. vit. Tractatum de Mysterio Incarnationis Ambr. c. 18. contra supra dictos errores scripsit. Oc-
 Yy 2 casio-